

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **P. V.**, zastoupeného Mgr. Radkem Vondráčkem, advokátem se sídlem Kroměříž, Jánská 25, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29.11.2010 č.j. MSK 196959/2010, sp. zn. DSH/42658/2010/Már, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29.11.2010 č.j. MSK 196959/2010, sp. zn. DSH/42658/2010/Már žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, zamítl pro opožděnost odvolání žalobce proti

rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. OD-43955/2009/Koc-703 ze dne 13.10.2009, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 9.3.2009 v 10.50 hodin v k.o. Hostašovice na místě zvaném Domoraz na železničním přejezdu na silnici I/57, při jízdě s osobním motorovým vozidlem zn. Peugeot, rz. X, při přejíždění železničního přejezdu v době, kdy nesvítilo bílé přerušované světlo signálu přejezdového zabezpečovacího zařízení, ve směru jízdy na Nový Jičín, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem (30 km/h) mimo obec o 30 km/h a více, když mu byla radarem R7CCD naměřena rychlost jízdy 66 km/h, čímž měl porušit ustanovení § 28 odst. 3 zákona o silničním provozu, a dopustit se tak shora uvedeného přestupku, za který mu byla uložena pokuta ve výši 3.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 29.10.2009 fikcí, lhůta k podání odvolání uplynula dne 15.11.2009 a dnem následujícím, tj. 16.11.2009, nabylo rozhodnutí o přestupku právní moci.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, neboť jej považuje za chybné a nezákonné. Poukázal na skutečnost, že součástí odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla i jeho žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy, ze dne 13.10.2009, č.j. OD-43955/2009/Koc.-703, dle ust. § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.“), kterou odůvodnil dlouhodobým pracovním pobytem v zahraničí v období od 10.10.2009 do 30.4.2010, což doložil potvrzením zaměstnavatele, kvůli kterému si nemohl rozhodnutí o přestupku převzít. Jeho procesní práva byla zkrácena také tím, že se nemohl z omluvitelného důvodu probíhajícího přestupkového řízení zúčastnit a seznámit se s výsledkem vyšetřování. O žádosti žalobce o určení neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku bylo vedeno samostatné řízení. Žádost byla usnesením Městského úřadu Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 17.8.2010, č.j. OD-43955/2009/Koc.-703, zamítnuta. K odvolání žalobce bylo rozhodnutí žalovaným dne 9.9.2010, č.j. MSK 144634/2010, sp. zn. DSH/35935/2010/Már zrušeno a věc byla vrácena orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, načež usnesením Městského úřadu Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 12.10.2010, č.j. OD-43955/2009/Koc.-703 byla žádost žalobce o určení neplatnosti doručení zamítnuta, aniž by se správní orgán vypořádal s námitkami žalobce ze dne 15.9.2010. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 29.11.2010, č.j. MSK 179569/2010, sp. zn. DSH/42658/2010/Már odmítl a zamítavé usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedené rozhodnutí žalovaného mělo charakter předběžného rozhodnutí ve vztahu k rozhodnutí napadenému, proto má žalobce výhrady především proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o určení neplatnosti doručení zásluky obsahující rozhodnutí č.j. OD-43955/2009/Koc.-703., která mu měla být doručena fikcí dne 29.10.2009. Dle žalobce mělo být jeho žádosti o určení neplatnosti doručení vyhověno a tedy napadené rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí o přestupku zamítnuto jako opožděné, nemělo být vydáno. Překážkou, která bránila žalobci učinit úkon, tedy podat odvolání, bylo to, že žalobce neměl rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín ze dne 19.8.2010 k dispozici a nebyl s jeho obsahem

seznámen, neboť písemnost byla po uplynutí úložní doby vrácena zpět správnímu orgánu. Rozhodnutí mu bylo doručeno až dne 19.8.2010, a to až na žádosti jeho právního zástupce učiněnou v žádosti o určení neplatnosti doručení. Ode dne 20.8.2010 tedy počala běžet subjektivní 15-ti denní lhůta k podání žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí. Z pouhého oznámení poštovního doručovatele o nezastižení žalobce a o možnosti vyzvednutí si zásilky ve lhůtě 10 dnů se žalobce nemohl dozvědět o obsahu doručované písemnosti. Žalobce má za to, že vzhledem k tomu, že nelze určit počátek běhu subjektivní lhůty k podání žádosti (buď od okamžiku překročení hranic ČR žalobcem, vstupu do obydlí nebo stavění hlídkou Policie ČR), měl by dle zásady in dubio pro reo správní orgán aplikovat jednoroční objektivní lhůtu. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2009 č.j. 2As 25/2007-118 a ze dne 7.12.2005 č.j. 3As 33/2005-80. Žalobce má dále za to, že byla zkrácena jeho procesní práva, neboť správní orgán jej nepoučil dle ust. § 45 odst. 2 s.ř. a nevyzval k odstranění vady žalobcem předloženého důkazu spočívající v absenci jména jednatele společnosti na potvrzení zaměstnavatele. Žalobce navrhl, aby soud napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, dále navrhl, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalobcem uváděné námitky jsou totožné s těmi, s kterými se žalovaný vypořádal již v napadeném rozhodnutí, na které současně odkázal.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 29.11.2010 č.j. MSK 196959/2010, sp. zn. DSH/42658/2010/Már, připojeného správního spisu Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. OD-43955/2009/Koc.-703 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 13.10.2009, č.j. OD-43955/2009/Koc.-703, že žalobce byl uznán vinným spácháním přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 3. přestupkového zákona, kterého se dopustil tím, že dne 9.3.2009 v 10:50 hodin v k. o. Hostašovice, na místě zvaném Domoraz, na železničním přejezdu na sil. I/57, při jízdě s osobním motorovým vozidlem zn. Peugeot, r.z. X, při přejíždění železničního přejezdu v době, kdy nesvítilo bílé přerušované světlo signálu přejezdového zabezpečovacího zařízení, ve směru jízdy na Nový Jičín překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem (30 km/h) mimo obec o 30 km/h a více, když mu byla radarem R7CCD naměřena rychlost jízdy 66 km/h, po odečtení odchylky 3 km/h, a za to mu byla uložena pokuta v částce 3.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 měsíců. Žalobci byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000,- Kč,

- z vrácené zásilky obsahující výše uvedené rozhodnutí zaslané na adresu žalobce do jeho vlastních rukou, že adresát nebyl dne 19.10.2009 v místě doručování zastížen, a proto byla zásilka uložena u poštovního doručovatele k vyzvednutí. Zásilka nebyla v úložní době vyzvednuta, proto byla po jejím uplynutí dne 5.11.2009 vrácena odesílateli,
- z přípisu Městského úřadu Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 23.11.2009, že žalobci bylo na vědomí zasláno výše uvedené rozhodnutí o přestupku s doložkou právní moci spolu s oznámením, že rozhodnutí mu bylo zasláno dne 13.10.2009, dne 19.10.2009 byla zásilka uložena u držitele poštovní licence a dne 5.11.2009 byla vrácena zpět odesílateli. Dle ust. § 24 odst. 1 s.ř. se zásilka považuje za doručenou 10. dnem ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, tj. 29.10.2009, a rozhodnutí tedy nabylo právní moci dnem 16.11.2009,
- z relace obsahující výše uvedené oznámení, že písemnost byla žalobci zaslána do vlastních rukou, uložena u poštovního doručovatele byla dne 25.11.2009 (chybně vyznačeno, že zásilka byla vložena do schránky) a po uplynutí úložní doby byla dne 14.12.2009 vrácena odesílateli,
- z podání žalobce ze dne 13.8.2010, doručeného Městskému úřadu Nový Jičín dne 16.8.2010, že žalobce požádal o určení neplatnosti doručení a současně podal odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí o přestupku a požádal o jeho zaslání s tím, že od 10.10.2009 do 30.4.2010 byl na služební cestě mimo ČR, nemohl se tedy zúčastnit přestupkového řízení a rozhodnutí mu nebylo doručeno. K žádosti doložil potvrzení zaměstnavatele OMECO GROUP s.r.o., ze kterého se podává, že žalobce byl od 10.10.2009 do 30.4.2010 služebně mimo území ČR, a ze kterého není zřejmé, kdo jej vystavil,
- z usnesení Městského úřadu Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 17.8.2010, č.j. OD-43955/2009/Koc.-703, že správní orgán žalobci nepromíjí zmeškání úkonu, neboť žalobce prokazatelně věděl, že je proti němu vedeno řízení, opakovaně byl poučen o tom, že pracovní důvody nejsou relevantní pro omluvu z jednání, byl poučen o možnosti zvolit si zástupce, popřípadě mohl požádat o provedení ústního jednání v době, kdy se ho mohl zúčastnit a převzít i rozhodnutí o přestupku. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, kde poukazuje na to, že služební cesta v zahraničí je relevantním důvodem pro určení neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku,
- z rozhodnutí žalovaného ze dne 9.9.2010 č.j. MSK 144634/2010, sp. zn. DSH/35935/2010/Már, že rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín ze dne 17.8.2010 bylo zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání a rozhodnutí, neboť žádost žalobce směřovala k určení neplatnosti doručení dle ust. § 24 odst. 2 s.ř., nikoliv o prominutí zmeškání úkonu dle ust. § 41 s.ř.
- z usnesení Městského úřadu Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 12.10.2010, č.j. OD-43955/2009/Koc.-703, že žádost žalobce o určení neplatnosti doručení byla zamítnuta, neboť žalobcem tvrzená překážka bránící

řádnému doručení odpadla dne 1.5.2010, přičemž nejpozději dne 9.5.2010, kdy byl žalobce zastaven hlídkou Policie ČR, mu bylo známo, že není držitelem řidičského oprávnění. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, neboť má za to, že lhůta k podání žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku počala běžet až ode dne doručení rozhodnutí o přestupku. S obsahem rozhodnutí nebyl seznámen ani hlídkou Policie ČR,

- z potvrzení zaměstnavatele žalobce Petrochemická aliance, s.r.o. ze dne 10.5.2010, podepsaného jednatelem společnosti, že žalobce byl služebně mimo území ČR v období od 10.10.2009 do 30.4.2010,
- z rozhodnutí žalovaného ze dne 29.11.2010, č.j. MSK 179869/2010, sp. zn. DSH/42658/2010/Már, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci zamítnutí žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku bylo zamítnuto a napadené usnesení bylo potvrzeno s odůvodněním, že potvrzení zaměstnavatele nepovažuje žalovaný za věrohodné, lhůta k podání žádosti o určení neplatnosti doručení nebyla žalobcem dodržena a správní orgán není povinen vyzývat žadatele k odstranění vad předloženého důkazu, neboť je oprávněn jej pouze hodnotit,
- z rozhodnutí žalovaného ze dne 29.11.2010, č.j. MSK 196959/2010, sp. zn. DSH/42658/2010/Már (napadené rozhodnutí), že žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně ve věci přestupku, a to jako odvolání podané opožděně. Z odůvodnění plyne, že rozhodnutí o přestupku bylo žalobci doručeno fikcí dne 29.10.2009 a lhůta k podání odvolání uplynula dne 15.11.2009, dne 16.11.2009 nabylo rozhodnutí právní moci, odvolání bylo podáno až dne 16.8.2010.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Základní zásadní žalobcovou námitkou v dané věci bylo především to, že podle jeho názoru mu nebylo doručeno rozhodnutí o přestupku, neboť se v době doručování nacházel na služební cestě v zahraničí, a lhůta k podání odvolání tedy počala běžet až ode dne, kdy měl možnost se s napadeným rozhodnutím seznámit, tedy až od okamžiku, kdy mu rozhodnutí o přestupku bylo doručeno na žádost jeho právního zástupce učiněnou v žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku, jež byla spojena s podáním odvoláním. Po přezkoumání shora uvedené spisové dokumentace obsažené ve správním spisu správního orgánu I. stupně se krajský soud s touto žalobní námitkou neztotožňuje. Dle ust. § 24 odst. 2 s.ř. musí žalobce prokázat, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, aby mohl požádat za podmínek uvedených v ust. § 41 o určení neplatnosti doručení. V uvedeném případě má soud prokázané, že žalobci bylo rozhodnutí doručeno fikcí dle ust. § 24 odst. 1 s.ř., tedy dne 29.10.2009. Žalobci se v daném případě nepodařilo věrohodně prokázat, že si pro dočasnou nepřítomnost nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost vyzvednout. Žalobce si byl vědom toho, že je vysílán zaměstnavatelem na dobu půl roku do zahraničí a tedy mu nic nebránilo v tom, aby zmocnil jinou osobu k převzetí veškerých písemností určených do jeho vlastních rukou. Pokud tak neučinil,

byl si vědom toho, že mu písemnosti mohou být doručovány tzv. fikcí, a to nejen písemnosti správních orgánů, ale také soudů, jiných institucí a společností. Ustanovení § 24 odst. 2 s.ř. se vztahuje na takové výjimečné případy, kdy adresát si bez svého zavinění nemohl písemnosti vyzvednout, kdy za takovou okolnost lze považovat neočekávanou hospitalizaci adresáta, popřípadě neočekávanou a neprodlenou cestu do zahraničí apod. Pokud byl žalobce vyslán na zahraniční cestu na dobu půl roku, musel si nutně zajistit své osobní, rodinné, bytové aj. záležitosti pro dobu své nepřítomnosti. Žalobce neprokázal, že by se fakticky po dobu půl roku nepřetržitě zdržoval v zahraničí, když jediným důkazem, který přeložil, bylo potvrzení od zaměstnavatele ze dne 21.6.2010 bez uvedení osoby, která jej vydala. V průběhu řízení poté doložil nové potvrzení, které bylo vystaveno jednatelem společnosti Petrochemická aliance, s.r.o. dne 10.5.2010 a ve které se uvádí, že žalobce byl služebně mimo ČR v období od 10.10.2009 do 30.4.2010. Z uvedeného potvrzení neplyne, o jakou služební cestu se jednalo, tedy v které zemi měl žalobce pobývat a tedy zda tam fakticky pobýval nepřetržitě bez možnosti návratu. Jiné důkazy potvrzující jeho nepřítomnost v ČR v době doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku žalobce nepředložil. Nemožnost vyzvednutí si zásilky správního orgánu pak lze považovat za jednání ryze účelové. I v případě, že by soud přisvědčil, že si žalobce bez svého zavinění nemohl písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, pak žádost žalobce o určení neplatnosti doručení by v takovém případě byla podána opožděně, neboť překážka, která by mu bránila v převzetí rozhodnutí, by odpadla dnem ukončení pracovní cesty, a rozhodnutí by žalobci bylo i v tomto případě doručeno fikcí dne 29.10.2009. Z uvedeného poté plyne, že od 1.5.2010 by měl žalobce možnost se s rozhodnutím seznámit, když v jeho poštovní schránce byly zanechány dvě výzvy k vyzvednutí si uložených zásilek včetně poučení o tom, kde a v jaké lhůtě si je může vyzvednout, kdo je jejich odesílatelem a o jaký druh zásilky se jedná. Pokud tedy žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku spolu s odvoláním žalobce proti rozhodnutí o přestupku byly podány až dne 16.8.2010, jedná se o podání zjevně opožděné. Jelikož od rozhodnutí správního orgánu o neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku se odvíjí i otázka posouzení včasnosti podaného odvolání proti rozhodnutí o přestupku, je odvolání žalobce opožděné, neboť žalobci bylo rozhodnutí o přestupku doručeno fikcí, když žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí o přestupku nebyla shledána ani včasnou ani důvodnou. Krajský soud se dále ztotožňuje se závěrem žalovaného, že není povinností správního orgánu vyzývat žalobce k doplnění a opravě předloženého důkazu, neboť dle ust. § 45 odst. 2 s.ř. je správní orgán povinen žalobci pomoci v odstranění vad podání, nikoliv v odstranění nedostatků předkládaného důkazu. Dále soud konstatuje, že ze strany správního orgánu I. stupně nebyla zkrácena procesní práva žalobce, neboť ten byl k jednání před správním orgánem ve věci projednání jeho přestupku řádně předvolán a poučen o tom, že pracovní důvody nejsou relevantním důvodem k omluvě z neúčasti na jednání. K žalobcem citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ČR poté soud konstatuje, že ta se dotýkají jiné problematiky, a to opomenutí navržených důkazů prokazujících dočasnou nepřítomnost stěžovatele v době doručení a opominutí samotného účastníka řízení.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. března 2012

JUDr. Petr Indráček
samosoudce